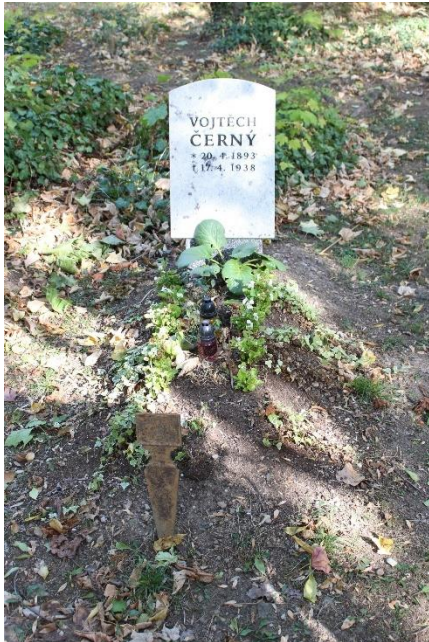

Vojtěch Černý 20. 4. 1893 – 17. 4. 1938

ruský legionář

Olšanské hřbitovy 2ob, odd. 21, hrob 367

adopční nájemce Společnosti pro queer paměť, z. s. (od r. 2018)

Vojtěch Černý (20. 4. 1893 – 17. 4. 1938) byl ruský legionář, poddůstojník z povolání a pracovník hnutí sexuálních menšin. Po zajetí na východní frontě vstoupil v roce 1916 do ruských legií, s nimiž se zúčastnil mj. bitvy u Zborova, kde byl raněn. Po návratu do vlasti v roce 1920 působil jako rotmistr, od roku 1927 jako štábní rotmistr u jezdeckého pluku č. 2 v Olomouci. Slibně se rozvíjející vojenskou kariéru zastavila následujícího roku obžaloba pro pohlavní styky s osobou téhož pohlaví, v té době trestné. Rozsudkem vojenského soudu byl Černý vedle krátkého trestu žaláře propuštěn z armády, ztratil nárok na penzi a v podstatě také možnost najít jiné zaměstnání ve veřejném sektoru. Jako osoba přímo existenčně poškozená paragrafem 129 trestního zákona o „smilstvu proti přírodě“ se počátkem třicátých let postavil do čela hnutí, jehož cílem bylo dosáhnout zrušení všeobecné trestnosti homosexuality v Československu. V roce 1931 začal v Praze vydávat se svým bratrem Josefem časopis *Hlas sexuální menšiny*, podílel se také na dosažení úředního povolení a skutečném vzniku *Československé ligy pro sexuální reformu*. Konečného cíle se tomuto hnutí do roku 1938 dosáhnout nepodařilo (homosexualita přestala být v Československu trestně stíhána až v roce 1961), důležitou roli však sehrálo rozvinutím neformální podpůrné sítě, pokrývající celé území státu. Vojtěch Černý si na Velikonoce 1938 po dalším zatčení pro § 129 vzal život.

foto hrobu: archiv SPH, portrét: archiv J. Seidla

volně podle: Jan Seidl a kol.: *Od žaláře k oltáři. Emancipace homosexuality v českých zemích od roku 1867 do současnosti*, Brno, Host 2012, s. 157-168.